

РЕШЕНИЕ

№ 3698

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2155** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба от адвокат – пълномощник се оспорва от името на ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“ решение от 30.12.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 112^{-ти} състав, по НАХД № 13010/2022 г., с което е потвърдено издаденото от изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 14/23.09.2022 г.** С постановлението, на едноличния търговец е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, за извършено нарушение, по смисъла на чл. 34, ал. 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници, вр. чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г., издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Касационната жалба съдържа доводи за неправилност на въззивното съдебно решение, които се поддържат в съдебното заседание от адвоката.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно

чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

ЕТ “Г. Т. — С.“ е регистриран производител на енергия от възобновяем източник, с обща инсталирана мощност над 30 Kw., с оглед на което е дължал да подаде пред Агенцията за устойчиво енергийно развитие заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход на енергията, произведена за месец 08.2021 г., в срок до 30.09.2021 г., но това задължение не било изпълнено в срок. Вместо това заявлението е подадено на 09.07.2022 г. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП, с което на ЕТ е вменено неизпълнение задължението по чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ, вр. чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г., издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Фактът, че заявление не е било подадено в срок до 30.09.2021 г., а повече от десет месеца след този срок не се оспорва от въззиваемата страна – касатор. Възраженията са за неясно формулирано административнонаказателно обвинение.

Въззивното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ, като част от Глава четвърта, Раздел IV“ Гаранции за произход на енергията от възобновяеми източници“ задължава производителите да заявяват издаване на гаранции за произход и да ги прехвърлят на обществения доставчик, съответно на крайния снабдител, а нормата на чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г. определя срок за това - един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена. В тази връзка неоснователни и схоластични са доводите на касатора за „неясно формулирана обвинителна теза“. От текста на АУАН и от НП е пределно ясно, за какво деяние е ангажирана имуществената отговорност на търговеца. Описанието на нарушението не оставя каквото и да е съмнение, относно осъществено от обективна страна бездействие да бъде изпълнено задължението по чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ. Споделени от касационната съдебна инстанция са и мотивите на въззивния съд за неприложимост на чл. 28 ЗАНН.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.12.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 112^{-ти} състав, по НАХД № 13010/2022 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: